

מסכת תרומות

פרק ו

א. האוכל תרומה שוגג, משלם קרן וחמש. אחד האוכל ואחד השותה ואחד הסף, אחד תרומה טהורה ואחד תרומה טמאה, משלם חמשה וחמש חמשה. אינו משלם תרומה, אלא חלין מתקנים, והם נעשין תרומה, והמשלומין תרומה. אם רצה הפהן למחל, אינו מוחל:

ב. בת ישראל שאכלה תרומה ואחר כך נשאת לכהן, אם תרומה שלא זכה בה כהן אכלה, משלמת קרן וחמש לעצמה. ואם תרומה שזכה בה כהן אכלה, משלמת קרן לבעלים, וחמש לעצמה, מפני שאמרו, האוכל תרומה שוגג, משלם קרן לבעלים, וחמש לכל מי שירצה:

ג. המאכיל את פועליו ואת אורחיו תרומה, הוא משלם את הקרן, והם משלמין את החמש, דברי רבי מאיר. וחקמים אומרים, הם משלמין קרן וחמש, והוא משלם להם דמי סעודתן:

ד. הגונב תְּרוּמָה וְלֹא אֶכְלָה, מִשְׁלֵם תַּשְׁלוּמֵי כָּפֹל דְּמֵי תְּרוּמָה. אֶכְלָה, מִשְׁלֵם שְׁנֵי קָרְנִים וְחֹמֶשׁ, קָרָן וְחֹמֶשׁ מִן הַחֲלִין, וְקָרָן דְּמֵי תְּרוּמָה. גֹּנֵב תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וְאֶכְלָה, מִשְׁלֵם שְׁנֵי חֲמִשִּׁים וְקָרָן, שְׂאִין בַּהֲקֹדֶשׁ תַּשְׁלוּמֵי כָּפֹל:

ה. אִין מִשְׁלָמִין מִן הַלָּקֹט וּמִן הַשְׂכָּחָה וּמִן הַפֶּאֶה וּמִן הַהֶפְקֵר, וְלֹא מִמַּעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן שֶׁנִּטְלָה תְּרוּמָתוֹ, וְלֹא מִמַּעֲשֵׂר שְׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁנִּפְדּוּ, שְׂאִין הַקֹּדֶשׁ פּוּדָה אֶת הַקֹּדֶשׁ, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכָּמִים מַתִּירִין בְּאֵלָיו:

ו. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, מִשְׁלָמִין מִמֵּין עַל שְׂאִינוֹ מִינוֹ, בְּלִבָּד שִׁישְׁלֵם מִן הַיָּפֶה עַל הָרַע. וְרַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, אִין מִשְׁלָמִין אֶלָּא מִמֵּין עַל מִינוֹ. לְפִיכָד, אִם אָכַל קִשּׁוּאִין שֶׁל עֶרֶב שְׁבִיעִית, יִמָּתִין לְקִשּׁוּאִין שֶׁל מוֹצָאֵי שְׁבִיעִית, וַיִּשְׁלֵם מֵהֶם. מִמָּקוֹם שֶׁרַבִּי אֱלִיעֶזֶר מִקֵּל, מִשֵּׁם רַבִּי עֲקִיבָא מַחְמִיר, שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא כב), וְנָתַן לַכֹּהֵן אֶת הַקֹּדֶשׁ, כָּל שֶׁהוּא רָאוּי לִהְיוֹת קֹדֶשׁ, דְּבָרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. וְרַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, וְנָתַן לַכֹּהֵן אֶת הַקֹּדֶשׁ, קֹדֶשׁ שְׂאֶכֶל: